

παρδείαν, ἢ τις ἐκέῃσε βαδίζοντας,
 ὡς θαλαίπωροι, ἢ ἄθλοί εἰσι, καὶ
 κακοδαίμονες εἰ ἢ βίον τὸν παρ' αὐτοῖς
 ὑπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ
 ὑπολαύουσι τῇ παρ' αὐτοῖς ἀγαθῶν.
 ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; τὴν ἀσω-
 πῖαν, ἢ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἶποι αἱ πρὸς
 ἐπὶ κεφαλαίῃς. τὴν δὲ δωχῆσαι βο-
 σκημάτων ἔξοπον, ὑπόλαυσιν μεγί-
 στων ἀγαθῶν ἡγουμένη εἶναι. αἱ δὲ ἑτε-
 ραι γυναῖκες αἱ ἐκέῃθεν πᾶσι γινώ-
 μεναι ἰλαρχίῃ, ἢ γελῶσαι, τίνες κα-
 λουῦνται; δόξαν εἶφει. ἢ ἀγαροῦσαι.
 πρὸς τὴν Παρδείαν τοὺς εἰσελθόντας
 πρὸς τὰς ἀρετὰς, ἀνακράμπουσιν,
 ὅπως ἑτέροις ἀγάγῃσι, ἢ ἀναγγείλω-
 σιν ὅτι δαίμονες ἤδη γέγονασιν, οὓς
 τότε ἀπήγαγον. πότερον οὐκ εἶφει ἐχθρὸν
 αὐταῖς

τίνων; οἱ μὲν ἐσφαινωμένοι, σεσοσμέ-
 νοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ εὐφραί-
 νον· τετυχηκότες αὐτῆς, οἱ δὲ ἀσε-
 φαίωπι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ
 τῆς παιδείας ἀναγκάμπησι, κακῶς,
 καὶ ἀθλίως δακνύμενοι. οἱ δὲ, ὑπο-
 δεδελιακότες, καὶ ἀαβεβηκότες
 πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀναγκάμπη-
 σι, καὶ πλανῶν· ἀνὸδία. αἱ δὲ γυναῖ-
 κες αἱ μετ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, τίνες
 εἰσὶν αὗται; λύπαι ἔφη καὶ ὀδύναι, καὶ
 αἰθυμῖαι, καὶ ἀδοξίαι, καὶ ἄγνοιαι.
 πάντα κακὰ λέγουσιν αὐτοῖς ἀκολουθεῖν.
 καὶ Δία πάντες ἔφη ἀκολουθοῦσι. ἔ-
 ταν δὲ οὗτοι ὡς ἀγρόν· εἰς τὴν πρῶ-
 τον πείβοντον πρὸς τὴν Ἡδυπάθειαν,
 ἔτι Ἀκρασίαν, οὐχὶ αὐτοῖς αἰπῶν·,
 ἀλλ' ὅθεν κακῶς λέγουσι, ἔτι τὴν
 παμ-

κρασίας, οὔτε ὑπὸ Φιλαργυρείας, οὔτε
 ὑπὸ Πενίας, ἔτε ὑπ' ἄλλου κακοῦ ἐ-
 δινός. ἀπάντων γὰρ κυριώτερον, καὶ ἐ-
 πάνω πάντων ἐστὶ τὸ πικρότερον αὐτὸν
 λυπούμενον, καὶ θάπερ οἱ ἐχρόδηκται.
 τὰ γὰρ θηρία δήπου πάντας τοὺς ἄλ-
 λους κακοποιουῦντα μέχρι θανάτου,
 ἐκείνους ἐ λυπεῖ ὅτι τὸ ἔχειν ἀντιφάρ-
 μακον αὐτοῖς τῷτο. καὶ τοῦτον ἐ δὲν λυ-
 πεῖ ὅτι τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον. κα-
 λῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦτό
 μοι εἰπὲ, τίνες εἰσὶν ἔτσι οἱ δοκουῦντες
 ἐκείθεν ἀπὸ τῆ βουβῆ πρὸς ἀγίγνεα,
 καὶ οἱ μὲν αὐτὰν ἐκτεφανωμένοι, ἔμφα-
 σιν ποιοῦσιν ὀφροσυνῆς πινός, οἱ δὲ
 ἀκτεφαίωτοι, οἱ μὲν, ἀπεγνωσμένοι καὶ
 τὰς κνήμας, καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι
 τεξίφθαι, κατέχοντες δὲ ὑπὸ Γυνεκῶν
 πίνων;

τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακὰ. διὸ καὶ ἔζη
 κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκ τῶν ὄν-
 τῶν βίοντες. νῦν δὲ ἀπειληφῶς τὸ ἐπι-
 στήμιον τῆς συμφορῆς, αὐτὸς τὸ κα-
 λῶς ζῆ, καὶ τοῦτοις θεωρεῖ ὡς κακῶς
 πράσσουσιν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ὅπως
 πάντα, τί ποιῇ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπου
 αὐτὸς βέλη ἔφη. πανταχοῦ γὰρ ὄντι
 αὐτῷ ἀσφάλεια. ὥσπερ τὸ κωρύκιον
 αὐτὸν ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ οὐκ αὐτὸς ἀφί-
 κηται, πάντα καλῶς βιώσει, καὶ πά-
 σης ἀσφαλείας. ὑποδείξον, γὰρ αὐ-
 τὸν ἀτμένως πάντες, καὶ θάπερ τὸ ἰα-
 ζόν οἱ πόροντες. πότερον οὐκ ἀκεί-
 νας τὰς γυναικας, αἷς ἔφησθε θεία ἔστι,
 οὐκ ἔπφοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπὸ αὐτῶν;
 οὐδὲν, οὐ μὴ διοχληθῇ, ἕτε ὑπὸ
 Λύπης, ἕτε ὑπὸ Οδυμῆς, οὔτε ὑπὸ Α-
 κρασίας,

ὑπὸ πολεμίων . οἱ μὲν, ὑπ' Ἀκρα-
 σίας, οἱ δὲ, ὑπὸ Αλαζονείας, οἱ δὲ, ὑπὸ
 Φιλαργυρίας, ἕτεροι δὲ, ὑπὸ Κειροδο-
 ξίας, οἱ δὲ, ὑφ' ἐτέρων κακῶν, εἰς τῶν ἐ-
 δυνάων ἢ ἐκλυῖσται ἐαυτοὺς τῆς θανάτου,
 οἷς δίδειν ἢ, ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφι-
 κέσθαι ὧδε . ἀλλὰ τὰς αἰτίας ἡ δὲ
 παντὸς τῆς βίης . τοῦτο δὲ πάχυσσι, δὲ
 τὸ μὴ δυνάσθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εἶρεν.
 ἐπελάθοντο γὰρ τὸ πρῶτον τῆς δαιμονίου
 πύσης . ὁρῶντες μοι δοκεῖς λέγειν .
 ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, δὲ τί
 δεκνύουσιν αὐτὰς τὸν τόπον ἐκείνον αἱ
 ἀρεταί, ὅθεν ἤκει τὸ πρῶτον ; ἐκ ἀ-
 κριβῶς ἢ δὲ, ἐκ δὲ ἡπίστατο ἔφη ἐκεῖν τῆς
 ἐκεί, ἀλλ' ἐνδοξάζει, καὶ δὲ τὴν ἀγνοίαν,
 καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὲ ἐπεπώκει, τὰ μὴ
 ὄντα ἀγαθὰ, ἐνόμειν ἀγαθὰ εἶναι .
 ταῦτα μὲν

ἅπασαν κακίαν, πάντων τούτων κρα-
 τῇ. καὶ ἡ κρατῇ ὧσπερ τὸ πρότε-
 ρον. ὡ καλῶν ἔργων ἐφίω ἐγὼ, καὶ
 χαλλίστης νίκης. ἀλλ' ἐκείνο ἐπὶ μοι εἴ-
 πε, τίς ἡ δυνάμις τῆ σεφανῆς, ὧ ἔφης
 σεφανῆδ' αὐτόν; δῶδαιμονική ὧ νεανί-
 σκε. ὁ γὰρ σεφαιωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνά-
 μει δῶδαιμων γίνε', καὶ μακάριος, καὶ
 ἐκ ἔχ' ἐν ἐτέροις ταῖς ὑπὶδας τῆς δῶ-
 δαιμονίας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ. ὡς καλὸν
 τὸ νίκημα λέγεις. ὅταν δὲ σεφανω-
 θῇ, τί ποιῇ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἄρουν
 αὐτὸν ὑπολαβῆσαι αἰ ἀρεταὶ πρὸς τὸ
 τόπον ἐκείνον, ὅθεν ἦλθε πρότερον, καὶ
 δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατίβον-
 τας, ὡς κακῶς καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ
 ὡς ναυαγῶσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶν',
 καὶ ἄρουν' κατακακροτημένοι, ὡσπερ

ὑπὸ

ὡς ἀλήθειαν, τί ποιεῖ; σεφαιῖ αὐτὸν
 ἔφη τῇ ἑαυτῇ δυνάμει ἡ Εὐδαιμονία,
 καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρεταί, ὥσπερ τοὺς
 νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. καὶ
 ποῖος ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτὸς, ἔφλω ἐ-
 γώ; τοὺς μεγίστους ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα
 θηρία, ἃ πρῶτον αὐτὸν κατήσθιε,
 καὶ ἐκόλαζε, καὶ ἐποίεε δοῦλον. ταῦτα
 πάντα νενίκηκε, καὶ ἀπέρριψεν ἀφ' ἑαυ-
 τῆς, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτῆς, ὥστε ἐκείναις
 νικῶν τούτων δουλεύειν, καθάπερ οἷός
 ἐκείνοις πρῶτον. ποῖα λέγεις ταῦτα
 τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ὀπιθυμῶ ἀκοῦ-
 σαι. πρῶτον μὲν ἔφη, τὴν ἄνοιαν, ἔ-
 πὸν πλάγον, ἢ ἢ δοκῆσαι θηρία ταῦτα
 εἶναι; καὶ πονηρά γε ἔφλω ἐγώ. εἴτα τὴν
 λύπην, ἔπὸν ὀδυρμένον, καὶ τὴν φιλαργυ-
 ρίαν, καὶ τὴν ἀκρεσίαν, καὶ τὴν λοιπὴν
 ἄπα-

ὦ κάλλισται ἔφλω ἐγὼ γε. ὡς ἐν μα-
 γάλῃ ἤπίδι ἐσμέν. ἐὰν σιωῇτε ἔφη,
 ἔξιν ᾧ ποιήσεσθ' ὧν ἀκούετε. ἀλ-
 λὰ προσέξομεν ὡς μάλιστα ἔφλω ἐ-
 γὼ γε. τοιγαροῦν ἔφη σιωθήσεσθε. ὅ-
 ταν οὖν ᾧ λαβῶσιν αὐτὴν αὐταί,
 ποῦ ἀπάγουσιν; πρὸς τὴν μητέρα ἔφη,
 αὕτη δὲ τίς ὅστιν; Εὐδαιμονία ἔφη,
 ποία δὲ ὅστιν αὕτη; ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκεί-
 νῳ τὴν φέρεσαν ὅτι τὴν ὑψηλὸν ἐκείνου-
 ὁ ὅστιν ἀκρόπολις τῆς ᾧ βόλων πάν-
 των; ὁρᾷ. οὐκοῦν ὅτι τὴν πρὸς πυλαίᾳ
 γυνὴ καθεστηκυῖα δὴ δῆς τις κείνη;
 ὅτι θρόνον ὑψηλοῦ, κεκοσμημένην ἤδ-
 ἑως, καὶ ἀπειρέργως καὶ ἐσφαλωμέ-
 νη σεφάτῳ δαίτῃ πάνυ καλῶς; ἐμ-
 φαίνει ἔτις ἔχειν. αὕτη τοίνυν ὅστιν ἡ
 Εὐδαιμονία ἔφη ὅταν οὖν ᾧ δὲ τις
 ᾧ λα-

ἀλαζονείαν, καὶ τὴν ὀπιθυμίαν, καὶ τὴν
 ἀκρεσίαν, καὶ τὸν θυμὸν, καὶ τὴν φι-
 λαργυρίαν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὧν ἀρε-
 πλήσθῃ ἐν ταῖς περὶ ταῦτα θεωρίαις. ὅ-
 ταν οὖν καθαρῇ, ποῦ αὐτὸν ἀποσέλ-
 λει; ἔνδον ἔφη πρὸς τὴν Ἐπισήμην, καὶ
 πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς. ποίας ταύ-
 τας; ἐχ' ὁρᾷς ἔφη ἔστω τῆς πύλης χορὸν
 γυναικῶν, ὡς δ' ὁδεῖς δοκοῦσιν ἔσθαι,
 καὶ δ' ἄτακτοι, καὶ πολλὰ ἀξέφειρον, καὶ
 ἀπλῶς ἔχουσιν, ἐπὶ τὸ ὡς ἀπλασοί εἰσι,
 καὶ οὐδαμῶς κακαλωπισμέναι ὥσπερ
 αἱ ἄλλαι; ὁρῶ ἔφη. ἀλλὰ τίνας αὐ-
 ται καλοῦσι; ἡ μὲν περὶ τῆς Ἐπισήμης
 ἔφη καλεῖται. αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀ-
 δελφαί, Ἀνδρεία, καὶ Δικαιοσύνη. Κα-
 λοκαγαθία, Σωφροσύνη, Εὐταξία,
 Εὐδοκία, Εὐκράτεια, Πραότης.
 ὦ κάλ-

πρὸς τὰς ἀρετὰς . πῶς τοῦτο ἔφλεν ἐ-
 γώ . οὐ γὰρ σκεΐημι . ἀλλὰ σκεΐσθης
 ἔφη . ὡς αὐτὸς , εἴπῃς φιλοτίμως χάμνων
 ἐτύγχανε , πρὸς τὸ ἰατρὸν αὐτὸν δῆπου γινώ-
 μενος , πρῶτον καθαρηκοῖς ἐξέβα-
 λε πάντα τὰ νοσοποιούτα , εἶτα οὐ-
 πως αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν ,
 καὶ ὑγίαιαν κατέστηκεν , εἰ δὲ μὴ ἐπαείθε-
 το οἷς ἐπείτατ' ἔν , δ' λόγως αὐτὸν δῆπου
 ἀποδείξας ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου . ταῦ-
 τα σκεΐημι ἔφλεν ἐγώ . τὸν αὐτὸν τοί-
 νυν ἔροπον ἔφη καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ,
 ὅταν τις ᾤδρα γίγνηται , θεραπεύει αὐ-
 τὸν , καὶ ποτίζει τῇ ἐαυτῆς δυνάμει ,
 ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον , ἔκβαλλῃ
 τὰ κακὰ πάντα , ὅσα ἔχων ἦλθε . ποῖα
 ταῦτα ; τὴν ἀγνοίαν , καὶ τὸν πλάνον , ὃν
 ἐπεπώκει ᾤδρα τῆς ἀπάτης , καὶ τὴν

λαι δύο εἰσι θυγατέρες πινὲς δοκοῦσαι
 εἶναι; ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. τούτων τοί-
 νυν ἡ μὲν ἐν τῷ μίσῳ, παιδεία ἔστιν.
 ἡ δὲ, ἀλήθεια, ἡ δὲ, περὶ θῷ. τὴ δὲ ἐ-
 σηκεν ὅτι λίθου τετραγώνου αὐτῇ; ση-
 μεῖον ἔφη, ὅτι ἀσφαλὴς ἔσται, ὅτι βεβαία
 ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδὸς ἔστι πᾶς ἀφικνου-
 μένοις, καὶ τῇ διδομένων ἀσφαλὴς ἡ
 δόσις τοῖς λαμβάνουσι. καὶ τίνα ἔστιν, ἀ-
 δίδωσιν αὐτῇ; θάρσος, ὅτι ἀφοβία ἔφη
 ἑκείνος. ταῦτα δὲ τίνα ἔστιν; Επισήμη
 ἔφη τῇ μὴ εἶναι αὐτὴ ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν
 τῷ βίῳ. Ἡράκλεις ὡς καλὰ ἔφην ταῖς
 δῶρα. ἀλλὰ τίνας ἐνεκεν, ἔξω ἔσται πρὸς
 βόλου ἔσηκεν οὕτως, ὅπως τοῖς πρὸς
 ἡγουμένους ἔφη θεραπεύει, καὶ ποτίζη-
 τὴν καθαρτικὴν δυνάμιν, εἰδ' ὅταν
 καθαρθῶσιν, οὕτως αὐτοὺς εἰσαγά-
 γει

ἐμφαίνῃ νῆ Δία . ὁρᾷς οὐδ' ἔφη κὺ ἐμ-
 περαθῆ τῷ ἄλλοις ἐκείνῃς τόπον πινά ,
 ὅς δοκῇ καλός τ' εἶναι , κὺ λυμῶνοισδής ;
 καὶ φωτὶ πολλὰ καταλαμβάνομενος ;
 καὶ μάλα . κατανοῖς οὐδ' ἔγω μέσῳ
 τῷ λειμῶνος πείβωλον ἕτερον , κὺ πύ-
 λω ἑτέρῳ ; ἔστιν ἕτερος . ἀλλὰ τίς κα-
 λῆναι ὁ τόπος οὗτος ; ἄδαιμόνων οἰκητή-
 ριον ἔφη . ὦδ' ἔγω δ' ἄξιον αἰ ἀρε-
 ταὶ πᾶσαι , ἔστιν ἡ Εὐδαιμονία . ἔστιν ἔ-
 φλω ἐγώ , ὡς καλός τὸν τόπον εἶναι . οὐ-
 κοῦν πᾶσι τὴν πύλω ὁρᾷς ἔφη , ὅπ-
 γνῆ τίς ἐστὶ καλὴ , κὺ καθιστηκῆα τὸ
 πρῶτον , μίση δὲ κὺ κεκρυμμένη ἦδη
 τῇ ἡλικίᾳ , πολλὰ δ' ἔχουσα ἀπλῶ ,
 κὺ καλλωπισμὸν , ἔστηκε δὲ ἐκ δὲ πρὸς
 γύλου λίθου , ἀλλ' ὅπ' τετραγώνῃς ἀ-
 σφαλῶς κεκρυμμένη . κὺ μὲν ταύτης , ἀλλ'

εἰσὶ δὲ ἀδελφαί· τί οὐκ ταῖς χεῖρας
ἐκτετάκασιν ἕως προθύμως; ὡς
καλοῦσιν ἔφη τοῖς ὡς ἀγνοομένοις ἐπὶ
τὸν τόπον θάρρειν, καὶ μὴ ἀποδηλιαῖν,
λέγουσαι, ὅτι βραχὺ ἐπὶ δεῖ καρτερῆ-
σαι αὐτοί, εἴτα ἤξουσιν εἰς ὁδὸν κα-
λίω. ὅταν οὐκ ὡς ἀγνοῶν) ἐπὶ τῷ
πίττειν, πῶς αἰαβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν
φέρουσαν ἐδεμίαν ἐπ' αὐτήν. αὗται
ἀπὸ τῆς κρημνῆς προσκαταβαίνουσι,
καὶ ἔκκουσιν αὐτοὺς αἶψα πρὸς ἑαυτάς.
εἴτα κελεύουσιν αὐτοὺς διαπαύσα-
σθαι, καὶ μὴ μικρὸν διδῶσιν ἰχυρὸν, ὅ
θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλον) αὐτὰς κα-
ταστῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν,
καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, ὡς ἐστὶ
καλή τε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ ἀπέρυτος, ὅ
καταρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς.
ἐμ-

λυ' ὀχλῆϊ, ἀλλὰ πάνυ ὀλίγοι πορεύ-
 ον, ὥσπερ δυσανόδου πνὺς, καὶ ξα-
 χείας, καὶ πεζώδους ἔξ' ὁδοῦσης; καὶ
 μέγα ἔφλω. ἐκουῖ καὶ βουυός πε ὕ-
 ψηλός δοκῆ ἔξ', ὁ ἀν' ἀβασίς σενὴ πᾶ-
 νυ, καὶ κρημνὲς ἔχουσα ἔνθεν καὶ κῆθεν
 βαθεῖς; ὁρῶ. αὕτη τοίνυν ὅστιν ἡ ὀ-
 δὸς ἔφη, ἡ ἄγρουσα πρὸς τὴν ἀληθι-
 νὴν παιδείαν, καὶ μέγα γε χαλεπὴ
 περσίδ' εἶν. οὐκοῦ καὶ αἶω γε πρὸς τὴν
 βουυὸν ὁρᾷς πέρξαι μετὰ μέγα, καὶ ὕ-
 ψηλὴν κύματι δ' ἀπὸ κρημνον; ὁρῶ ἔφλω.
 ὁρᾷς οὐκ καὶ ἱερωαῖκας δύο ἐσηκῆας ὅτι
 τῆς πέρξας λιπαράς, καὶ δ' ἐκτούτας
 τὰ σώματα, καὶ ὡς ἐκτεταίχασι τὰς
 χεῖρας περσύμως; ὁρῶ. ἀλλὰ τίνας
 καλοῦν ἔφλω αὐταί; ἡ μὲν, Εἰκρά-
 τεια καλεῖ, ἔφη. ἡ δὲ, Καρτεία.

ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῶν, ἔθ' ἢ Δόξα, ἔθ'
 ἢ λοιπὴ κακία, μέχρ' αὖ ὑπογύν-
 τες τῆς Ψευδοπαγδεΐας, εἰσέλθωσιν
 εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδόν, ἃ πῶπ τὴν
 τούτου καθαρκὴν δυνάμιν, ἃ ἐκ-
 βάλλωσι τὰ κακὰ πάνθ' ὅσα ἔχουσιν, καὶ
 τὰς δόξας, καὶ τὴν Ἀγνοίαν, καὶ τὴν
 λοιπὴν πᾶσαν κακίαν. τότε αὖ ἔσται
 σωθήσονται. ὡς δὲ μένοντες ὡς
 τῇ Ψευδοπαγδεΐᾳ, οὐδέποτε ὑπολυ-
 θήσονται, ἐδὲ ἤλθει ἡ αὐτοῖς κακὴν ἐ-
 δὲν ἔνεκα τούτων τῇ μαθημάτων.
 ποία οὐκ αὕτη ὁδὸς ὅτιν, ἡ φαίεσται
 ὅτι τὴν ἀληθινὴν παγδεΐαν; ὁρᾷς ἔφη
 αὐτὸν τόπον πινὰ ἐκείνον, ὅπου οὐδεὶς
 ἐπιχατοικᾷ, ἀλλ' ἔρημος δοκεῖ εἶναι;
 ὁρᾷς. ἐκουῖ καὶ θύραν πινὰ μικράν, καὶ
 ὁδὸν πινὰ πρὸς τῆς θύρας, ἢ πρὸς πο-
 λὺ

τίνες οὐ καλοῦσι οὗτοι; οἱ μὲν, ποιη-
 ται ἔφη. οἱ δὲ ῥήτορες, οἱ δὲ ὁρχαλεκτι-
 κοί, οἱ δὲ μουσικοί, οἱ δὲ ἀριθμητι-
 κοί, οἱ δὲ γραμμεῖς, οἱ δὲ ἀστρολό-
 γοι, οἱ δὲ ἡδονικοί, οἱ δὲ θεωρηματι-
 κοί, οἱ δὲ καπνοί, καὶ ὅσοι ἄλλοι
 τούτοις εἰσι πολλοί. αἱ δὲ γυναῖ-
 κες ἐκείναι αἱ δοκούσαι θεωρεῖσθαι ὁμοί-
 αι τῷ περὶ ταῖς, ἐν αἷς ἔφησεν ἔτι τὴν Ἀ-
 κρασίαν, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ' αὐτῶν, τί-
 νες εἰσιν; αὗται ἐκείναι εἰσιν ἔφη. πό-
 τερον οὐ καὶ ὧδε εἰσπορεύον; ἐνὶ Δία
 καὶ ὧδε, σωφίως δὲ, καὶ ἐχὼ ὥσπερ ἐ-
 πὶ περὶ ταῖς θεωρίαις. πότερον οὐ καὶ
 αἱ δόξαι; ναὶ ἔφη. ἔτι μὲν γὰρ καὶ
 ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπινον πολλοὶ τῆς
 ἀπάτης, καὶ ἡ ἀγνοία μέχρι ἐνὶ Δία, καὶ
 μετ' αὐτῆς γὰρ ἡ ἀφροσύνη, καὶ οὐ μὴ

b ἀπέλ-

Imprimatur, si videbitur Reueren-
dissimo Patri Magistro S. P. A.
Cæsar Fidelis Vicesg.

Imprimatur. Fr. Thomas Palla-
uicinus Bonon. Magister, & Reue-
rendissimi P. F. Ludouici Ystella,
Sacri & Apostolici Palatii Magistri
Socius, Ord. Prædic.

πείρω, δὲ βιώσει. εἰ δὲ μὴ, κακῶς.
 ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν. καὶ
 τὸ σμῖολον δὲ τὸ πρᾶν ταῦτα, ὡς ἀ-
 γαθαῖά ὄντα, ἣ ἀπμάζειν ὡς κακά, τῶ-
 τό ἐστι τὸ τραύτην τοῖς ἀνθρώποις καὶ
 βλάτην, ὅταν πμῶσί τ' αὐτά, καὶ οἶον-
 ται δὲ τούτων μένων εἶναι. Τὸ δὲ δαμο-
 νῆν. καὶ πάνθ' ἐπομίνως τραύτησιν
 ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα
 δοκουῖτα εἶναι, ταῦτα δὲ
 πάχισι δὲ τὴν τῆ
 ἀγαθοῦ ἀ-
 γνοιας.

Τ Ε Λ Ο Σ.

καὶ ὡς τὴν πλετὴν ἔπας, εἴ γε θεωρεῖν
 ὅτιν ὡς πολλάκις ὅτιν ἰδεῖν ὑπάρ-
 χοντά πινι πλούτον, κακῶς δὲ ζῶντα
 τὴν τοῦ ἀθλίως. νῆ Δία πολλοὶ γε.
 οὐκοῦν, οὐδὲν τούτοις ὁ πλούτος βοη-
 θεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς. οὐ φαίνε', αὐ-
 τοὶ γὰρ φαυλοὶ εἰσιν. οὐκοῦν τὸ σω-
 δαίης εἶ', οὐχ ὁ πλούτος ποιεῖ, ἀλλὰ
 ἡ παρδία. εἰκός γε. ἐκ τούτου ἄρα
 τὴν λόγου που ὁ πλούτος ἀγαθὸν ὅτιν,
 εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν, εἰς
 τὸ βελτίως εἶ'; φαίνε'. οὐτως οὐδὲ
 συμφέρει ἄρα εἰς τοὺς πλετὴν, ὅταν μὴ
 ὁπίσαν' τὰς πλούτῳ χρῆσθαι. δοκεῖ
 μοι. πῶς οὐκ ἐστὶ τοῦτο αὖ περ κεινοῖ ἀγα-
 θὸν εἶ', ὁ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑ-
 πάρχον οὐδαμῶς; οὐκοῦν εἰ μὴ περ
 ὁπίσαν' πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς, καὶ ἐμ-
 πείρος,

χεν, ὅπερ ὅτι κακόν. ἀληθῆ μοι δο-
 κεῖς λέγειν. ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις
 συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι,
 καὶ τοῖς καλῶς, ἔκ αὐτῶν εἴη ἕτερον ἀγαθόν
 εἶναι τὸ ζῆν, ἕτερον κακόν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ
 τέμνειν, ἔκ αὐτῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ὅτι
 νοσέειν, καὶ ὑγιαίνειν. ἐκουῖ οὕτω καὶ
 ὅτι τὸ ζῆν ὅτι ταῦτα. οὐ τοίνυν οὕτω
 θεωρήσονται. πότερον αὖ βέλτοιο ζῆν κα-
 κῶς, ἢ ἀποθανεῖν καλῶς ἢ ἀνδρίως;
 ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς. ἐκουῖ οὐδὲ
 τὸ ἀποθανεῖν κακόν ὅτιν, εἴπερ αἰρε-
 τώτερόν ὅτι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν ἢ
 ζῆν. εἰ ταῦτα. ἐκουῖ ὁ αὐτὸς λόγος
 καὶ πάλιν ὅτι ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλά-
 κισ γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ
 πυναικίον, ὅταν ἡ φείσασις τοιαύτη.
 ἀληθῆ λέγεις. ἄγε δὴ σκεψάμεθα
 καὶ πάλιν

πῶς οὐκ ἀγαθόν ὅτι τὸ ζῆν ἔφη, εἴπερ
 τούτῳ ὅτι κακόν; ὅπ τοῖς μὲν κακῶς
 ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ ἔῃ, τοῖς δὲ κα-
 λῶς, ἀγαθόν. καὶ κακόν ἄρα λέγεις τὸ
 ζῆν, καὶ ἀγαθόν ἔῃ; ἔγωγε. μὴ οὐκ
 ἀπιδάνως λέγε. ἀδιύατον γὰρ τὸ αὐ-
 τὸ πρᾶγμα, καὶ κακόν, καὶ ἀγαθόν ἔῃ.
 ἔπερ μὲν γὰρ καὶ ἀφελίμον, καὶ βλαβερόν
 αὐτὸ εἶη, καὶ ἀρετὸν, καὶ φθικτὸν ἅμα αἰ.
 ἀπίθανον μὲν. ἀλλὰ πῶς, εἴ τὸ κα-
 κῶς ζῆν, ὥ αὖ ὑπάρχῃ, κακόν π
 ὑπάρχει αὐτῷ, κακόν αὐτὸ τὸ ζῆν
 ὅτιν; ἀλλ' εἰ τὸ αὐτὸ ἔφη ὑπάρχει τὸ
 ζῆν πρὸ κακῶς ζῆν. ἢ ἔσοι φαίνε; ;
 ἀμὲν εἰ δ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ ἔῃ. τὸ
 τοίνυν ζῆν, εἰ κακόν ὅτιν, ἐπεὶ εἰ μὲν
 κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς, κακόν δὴ
 ὑπῆρχεν. ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρ-

ἀν' ἔξιν λαβῆν. ἀλλὰ δεῖ τῆς αὐτοῦ
 πολλάκις δεῖ ἐπιπροσέειν, καὶ μὴ δα-
 λείπειν, τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήτα-
 σθαι. εἰ δὲ μὴ, ὅθεν ὄφελος ἔσαι ὥσ-
 νυ ἄκούετε. ποιήσομεν. Τοῦτο δὲ
 εἰρήνηται, πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ὅσα
 λαμβάνουσιν οἱ ἀνθρώποι ὡς αὐτὸ τὴν
 χηρῶν, οἶον τὸ ζῆν, τὸ ὑμῶν, τὸ πλε-
 τεῖν, τὸ δοξάζειν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ
 νικᾶν, ὅτι τὰ λοιπὰ ὅσα τοῦτοις ὡς αὐ-
 πλήσια; ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς ἐκ ἔστι
 κακὰ; πάνυ γὰρ ἡμῖν ὡς αὐτὸ δοξάζον, καὶ ἄ-
 πιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τοίνυν
 περὶ ἔρη ὁποτέρου τοῦ φαινόμενου
 δεῖ ὧν αὐτὸς ἐρεῖ. ἀλλὰ ποιήσω
 τοῦτο ἔφλω ἐγώ. πότερον οὐκ ἂν κα-
 κῶς περὶ ζῆ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν;
 οὐ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακὸν ἔφλω ἐγώ.
 πῶς.

πῶς ἔπ' ἐρέχουσιν, ἄρα ἢ ἀκίνητό-
 περι, ἢ δυσμαδίεσσι. πῶς ἔφη
 τοῦτο ἰγώ; ὅτι ἐν τῷ δαυτέρῳ δευ-
 λῶ αὐτὸ μὴ δὲν ἄλλο, ὁ περὶ τοῦ αὐτοῦ
 γὰρ ὅτις αὐτὸς, ἐκ οἴδαται, ἔως δ' αὖ ἔ-
 χουσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτοις αὐ-
 τοῖς ἀνάγκη ἔστι πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς
 τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. ἔτι τὸ ἔτερον
 οὐκ ὁρᾷς; ὅτι καὶ αὐτὸ δόξαι ἐκ τῆς περὶ
 τοῦ δευτέρου ἐσπορεύοντος πρὸς αὐ-
 τοὺς ὁμοίως. ὥστε ἐπὶ τοῖς ἐκείνων
 βελτίους εἰσίν, ἐὰν μὴ καὶ τοῦτοις σω-
 μεταμέλεια, ὅτι περὶ αὐτῶν ὅτι ἐκ παι-
 δείας ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευδοπαιδείας,
 δι' ἧν ἀπατῶνται, ἔτι δ' ἁγνέμενοι, οὐκ
 αὖ ποτε σταθεῖεν. καὶ ὑμεῖς τρίτον ὡ-
 ξένοι ἔφη, ἐὰν μὴ ἔτι ποιῆτε, καὶ ἐν
 ἁγνείᾳ τοῖς λεγομένοις, μέχρις
 αὖ

χὴν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ
 μέθυτον, καὶ ἀκρατῇ ἐστὶ, καὶ φιλάργυ-
 ρον, ἔσθλόν, καὶ περὶ δέτην, καὶ τὸ
 πέρας ἄφρονα. ἀμέλει πολλοὺς τοιού-
 τοις ὅσιν ἰδεῖν. πῶς οὐκ ἔστι περὶ χε-
 σιν ἔφη εἰς τὸ βελτίους ἀνδρας γυναικῶν,
 ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων; ἐδα-
 μῶς φάνε δὲ ἐκ τούτου τῆς λόγου. ἀλ-
 λὰ τί ὅσιν ἐφωτὶ ἐγὼ τὸ αἶπρον; ὅτι ἐν τῇ
 δατέῳ περὶ βόλῳ διαξίβουσιν, ὡ-
 σπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν
 παιδείαν. Ἐπὶ τοῦτο ὡς εἰπεῖ αὐτοὺς ἔ-
 φη; ὅταν πολλὰκις ὅσιν ἰδεῖν ἀφρα-
 γιγνομένους ἐκ τῆς περὶ τοῦ περὶ βόλου
 ὑπὸ τῆς ἀκρασίας, ἔσθλῃς ἀλλῆς κα-
 κίας εἰς τὸν ξίτον περὶ βόλον πρὸς τὴν
 παιδείαν τὴν ἀληθινὴν, εἰ τούτοις τὰς
 μαθηματικούς ἀφελῶνται. ὡς

βάλλει) Ταῦτα . οὐδὲν ἄρα λέγεις
 (ταῦτα χήσιμα εἶ), πρὸς τὸ βελτίους
 γνέσθαι, αἰσθῆσαι; ἔστι γὰρ καὶ αἰσθῆσαι τούτων
 βελτίους γνέσθαι . ὁμῶς δὲ οὐκ ἄχρη-
 στα καὶ κενὰ ὄντιν . ὡς γὰρ εἰ ἐρμηνεύω
 συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὁ-
 μῶς μὴ τοιγε, οὐκ ἄχρηστον ἴσθι καὶ ἡμεῖς
 αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκρεβέστεραν ἔχον
 αἰσθῆσαι καμιν, οὐτω καὶ αἰσθῆσαι τούτων
 τῶν μαθημάτων, οὐδὲν κωλύσει γνέ-
 σθαι . πότερον εἰδὲν πρὸς ἑαυτοὺς οὕτοι οἱ
 μαθηματικοὶ, πρὸς τὸ βελτίους γνέ-
 σθαι, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; πᾶς μέλ-
 λουσι πρὸς ἑαυτοὺς φαίνων) ἡ-
 πατημένοι, πρὸς ἀγαθῶν, καὶ κακῶν,
 ὡς περ καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ἐπὶ κατεχόμε-
 νοι ὑπὸ πύσης κακίας; οὐδὲν γὰρ κω-
 λυεῖ εἶδεναι μὴ γράμματα, καὶ κατέ-
 χον

τοίνυν παρ' αὐτὰ τί ποιῆς, ἢ ὠδρακίς,
 ὑπόλυ;) κακὸς κακῶς. ὁ μὲν δὲ μῦ-
 θος τοῦ ξένου, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιοῦτος ἡ-
 μῖν ὅστις. εἰ δὲ δ' αἴ. π. περὶ αὐτοῦ
 ὡς ἐκείνου τοῦτον, ἐδὲς φθάνος. ἔ-
 γω γὰρ ὑμῖν φράσω. καλῶς λέγεις ἔ-
 φ'ω ἐγώ. ἀλλὰ τί κελεύεις αὐτοῖς τοῖς
 δαίμονιν λαβεῖν ὡδρακίς τῆς Ψυδο-
 παιδείας; Ταῦθ' αὖ δοκεῖ εὐχρηστα εἶναι).
 Ταῦτ' οὐκ ἔστι; γέγραμματα ἔφη, καὶ
 τῶν ἄλλων μαθημάτων, αὖ καὶ Πλά-
 των φησὶν, ὡς τὰ χαλινῶς πινος δυνά-
 μιν ἔχον τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερον
 ὡδρακίον). ποτέρου δὲ ἀνάγκη ταῦτα
 λαβεῖν, εἰ μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀ-
 ληθινὴν παιδείαν, ἢ οὐ; ἀνάγκη μὲν
 ἐδεμία ἔφη. χρήσιμα μὲν τοῖς ὅσιν.
 πρὸς δὲ τὸ βελτίους γινέσθαι οὐδὲν συμ-

Ταύτην ἔφω ἐγώ; καὶ λήψον) τῷ
 τῆς παιδείας, καὶ δξασωθῶσιν ἐκεῖ.
 αὐτῇ οὐκ τίς ἔστιν; ἡ ἀληθὴς Επιστήμη
 ἔφη τῇ συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὲς δό-
 σις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλητος. Φά-
 ρην οὐκ καλὰ δ' σιωπῶντος πρὸς Ταύ-
 την, καὶ ὅταν ὕθωσι πρὸς τὰς γυναῖ-
 κας ἐκείνας, αὐτὴ καὶ πρῶτον εἶπον, ὅτι
 Ἀκροσία, καὶ Ἡδυπάθεια καλοῦν),
 καὶ ἐντεῦθεν καλὰ δ' σιωπῶντος ἀπαλ-
 λάττεισθαι, καὶ μὴ πιστεύειν μὴ δὲ Ταύ-
 ταις μηδὲν, ἕως αὐτὴ πρὸς τὴν Ψυχο-
 παιδείαν ἀφίκων). καλὰ δ' οὐκ αὐτοῖς
 χρόνον τινὰ ἐδιδραξίψαι, καὶ λαβεῖν ὅ-
 τι αὐτὴ βέλων) παρ' αὐτῆς, ἅσπερ ἐφό-
 διον. εἶτα ἐντεῦθεν ἀπέναι πρὸς τὴν
 ἀληθινὴν παιδείαν σιωπῶντος. Ταῦτ'
 ἔστιν αὖ πρῶτον τὸ δαιμόνιον. ὅστις
 τοίνυν

κοῖς κατατίθεται. καὶ γὰρ ἐκείνοι, ὅταν
 μὴ λάβωσι τὸ ἀρχαῖον ὡς αὐτὸ τῶν αἰ-
 θεόπων, χαίρει, καὶ ἴδιον νομίζουσιν
 εἶναι. ὅταν δὲ ἀπατῶν, ἀγανακτοῦσι,
 καὶ δεινὰ εἶον πεπονθέναι, οὐ μνημο-
 νόοντες, ὅτι ὅτι τούτῳ ἔλαβον τὰ δέ-
 ματα, ἐφ' ᾧ ἐδὲν κωλύειν, τὸν δέμα-
 ρον πάλιν κομίσασθαι. αὐτὰς τοί-
 νυν κελύει ἔχειν τὸ δαιμόνιον καὶ πρὸς
 τὴν παρ' αὐτῆς δόξιν, καὶ μνημονεύειν, ὅτι
 τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ τύχη, ὥστε ἂν δέ-
 δωκεν, ἀφελέσαι, καὶ ταχέως πάλιν
 δοῦναι πολλά πλάσια, αὐτὴς δὲ μόνον
 ἀφελέσαι, ἂν δέδωκεν, οὐ μόνον δὲ,
 ἀλλὰ καὶ τὰ πλεονέκτα. ἂν γὰρ
 διδῶ, κελύει λαμβάνειν παρ' αὐτῆς,
 καὶ σιωπῶς ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν
 βιβαίαν, καὶ ἀσφαλῆ δόξιν. ποῖα

λίθου σφολγύλου ἐσάναι, καὶ καὶ ἀπὸ
 ὑμῶν εἶπον, ὅτι Τύχη καλεῖται; ὁρῶμεν.
 ταύτην καλεῖται ἔφη μὴ πισδεῖν, ἔβει-
 βαίον μὴ δὲν πισδεῖν, μὴ δὲ ἀσφαλὲς
 ἔχον, ὅ,τι ἀπὸ παρ' αὐτῆς λάβη τις, μὴ
 δι' ὧς ἴδια ἠγείσθαι. ἔδιν γὰρ καλύψαι
 ταῦτα πάλιν ἀφελῆσθαι, καὶ ἑτέρω δι-
 δόναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἶωθε ποιῆν.
 ἔδιν γὰρ ταύτην οὐδ' ἔτι αἰτία, καλεῖται μὴ
 πρὸς τὰς ἑαυτῆς δόσεις ἢ τοῖς γίγνε-
 σθαι, καὶ μήτε χαίρειν, ὅταν διδῶν,
 μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφελῇ, καὶ μήτε
 φέζειν αὐτήν, μήτε ἐπαυνοῦν. ἔδιν γὰρ
 ποιῆν καὶ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῇ, καὶ ὡς
 ἔτυχεν πάντα, ὥσπερ πρῶτον ὑμῶν
 ἔβειβα. ἔδιν γὰρ τοῦτο οὐδ', τὸ δαιμόνιον κα-
 λεῖται, μὴ θαυμάζειν, ὅ,τι αὐτὸ πρῶτον
 αὐτῇ, μὴ δὲ γίγνεσθαι ὁμοίως τοῖς κα-
 κοῖς

αὐταὶ εἶσιν πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύ-
 ον)· ἔφη δ'. οὐ γὰρ θέμις δοῦναι εἰσπο-
 ρεύεσθαι πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ
 παιδείᾳ ὡδιδιδάσκειν αὐτοὺς· εἴτε
 ὅταν ἡ παιδεία ὡδιδάξῃ, ἀναγκά-
 πτεσιν αὐταὶ πάλιν ἄλλοις ἄξουσιν·
 ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελόμεναι,
 πάλιν ἀναγκάμπτεσιν, καὶ ἄλλων πι-
 νῶν γαμίζον). Αὐτὰ μὲν δὴ καλῶς
 μοι δοκεῖς ἔφην ἐξηγήσθαι· ἀλλ' ἐκεί-
 νο δὲ πῶς ἡμῖν δεδήλωκας, τί πρὸς
 ταῦτα τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομέ-
 νοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν. θάρρειν ἔφη· διὸ
 καὶ ὑμεῖς θάρρειτε, πάντα γὰρ ἐξηγή-
 σμαι, καὶ ἐδὲν ὡδιδείψω· καλῶς
 λέγεις, ἔφην ἐγώ· ἐκείνας οὖν τὴν χε-
 ρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναῖκα
 ἐκείνῃ, ἡ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ὅτι
 C λίθου

μωρούμενος, εἴτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς
 ἕτερον οἶκον ῥίπτει) εἰς τὴν κακοδαιμονί-
 ναν, καὶ ὥς τὸν λοιπὸν βίον κατασφύβη
 ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, αὐτὸν μὴ μετάνοια
 αὐτοῦ ὑπὸ τῆς τύχης σωσθήσῃ. εἴτα
 τί γίγνεται; εἰὰν ἡ μετάνοια αὐτοῦ σω-
 σθήσῃ, ἐξαίρει αὐτὸν ἐκ τῆς κακῶν, καὶ
 σωθήσῃ αὐτοῦ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπι-
 θυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν
 ἄγουσαν, ἅμα δὲ ἐκ τῆς εἰς τὴν ψευ-
 δοπαιδείαν καλουμένην. εἴτα τί γί-
 γνεται; εἰὰν μὲν φησὶ τὴν δόξαν ταύτην
 περὶ δέξῃ, τὴν ἄγουσαν αὐτὸν εἰς τὴν
 ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρὴς ὑπὸ αὐ-
 τῆς, σώζει, καὶ μακάριος, καὶ δούλι-
 μων γίγνεται ἐν παντί τῷ βίῳ, εἰ δὲ μὴ,
 πάλιν πλανᾷ ὑπὸ τῆς ψευδοδοξίας.
 ὦ Μεγάκλεις, ὥς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλ-
 λος

θαι, καὶ πάνθ' ὅσα τοῦτοῖς ὠφελή-
 σια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ὑπολεί-
 πῃ, ὠφελίδον ἢ τῇ Τιμωρίᾳ. ποῖα δέ
 ὄσιν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσσω τὴν αὐτῶν ἔφη ὥ-
 σπερ θύειον μικρὸν, καὶ τόπον στενὸν πῖνα,
 καὶ σκοτεινόν; ἐκκοῦ καὶ γυναικὶ ἀγχαῖ,
 καὶ ῥυπαρᾷ, καὶ ῥάκη ἡμφιεσμέναι δο-
 κοῦσι σκεῖναι; καὶ μέλα. αὗται τοί-
 νυν ἔφη, ἢ μὲν τὴν μέστιγα ἔχουσα,
 καλῇ ἢ Τιμωρίᾳ, ἢ δὲ τὴν κεφαλὴν
 ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, Λύπη. ἢ δὲ τὰς
 τρίχας τίλλουσα ἐαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλ-
 λος οὗτος ὁ παρεστηκὸς αὐταῖς δυσφθό-
 ρος, καὶ λεπὶός, καὶ γυμνός, καὶ μὴ ταῦ-
 τά τις ὁμοία αὐτῶν ἀγχαῖ, καὶ λεπτή,
 τίς ὄσιν; Οδυρμός καλῇ ἢ ἔφη, ἢ δὲ, ἀ-
 δελφὴ αὐτῶν, Αδυμία. Τούτοις νυνὶ
 ὠφελίδον, καὶ μὴ τούτων συμβιοῖ τι-
 μωρὸν-

εὐληφότες τὴν ὥρην τῆς τύχης . εἴτα τῆς
 αἰσθητῶσι, καὶ συμπλέκον) αὐτοῖς,
 καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιῶσι παρ' αὐταῖς
 μένιν, λέγουσιν ὅτι βίον ἔχουσιν ἡδυνῶν,
 ὁ ἀπὸ πόνον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα ἔδε-
 μίαν, ἐὰν οὐκ τις περὶ τῆς ὑπὸ αὐτῶν εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὴν ἡδονήν παύσεται, μέχρι
 μέρηνος ἡδονῆς δοκεῖ εἶ) ἢ διαφύβη,
 ἕως αὐτὴν γαργαλίζει τὸν αἰσθητῶν, εἴτ'
 οὐκ εἰσιν. ὅταν γὰρ ἀναστήσῃ, ἀσθενέ)
 ὅτι οὐκ ἡσυχάζει, ἀλλ' ὑπὸ αὐτῆς κατε-
 στίετο, καὶ ὑβρίζειτο. διὸ καὶ ὅταν, ἀνα-
 λώσῃ πάντα, ὅτα ἔλαβε ὥρην τῆς τύ-
 χης, ἀναγκάζε) ταύταις αἰς γυναιξὶ
 δουλεύειν, καὶ πάντ' ὑπομένειν, ὁ ἀ-
 ρχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἐνεκεν ταύτων ὅτα
 ὅτι βλαβερά. οἷον, ἀποστερεῖν, ἱερο-
 συλεῖν, ὁπιορκεῖν, περὶ δίδοναι, ληΐζε-

σται,

μηδὲ λαμβάνοντες, χαίρουσιν, οἱ δὲ ὑπο-
 βάλλοντες, κλαίουσιν. Ταῦτα ἔφη ὁ ὡσεὶ
 τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγα-
 θά. Ταῦτα οὐκ ἴνα ὅτι; πλεῖτος δη-
 λαδὴ, καὶ δόξα, καὶ εὐχρύδα, καὶ τέ-
 κνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλείαι, καὶ
 ἄλλα ὅσα τοῦτοις ὡσεὶ πλήσια. Ταῦ-
 τα οὐκ πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά; ὥς μὲν
 τούτων ἔστι, καὶ αὖτις δὲ χαλεζόμεθα,
 νῦν δὲ ὥς τὸ μυθολογίαν γινώμεθα.
 ἔστω ἔτι. ὁρᾷς οὐκ ὡς αὐτὸν παρέλθοις καὶ
 πύλινον ταύτην ἀνώτερον ἄλλον ὡσεὶ βο-
 λον, καὶ γυναῖκας ἔξω τῆς ὡσεὶ βόλης ἐση-
 κίας κακοσμημένας ὡς περὶ ἐταῖρας εἰσά-
 θασιν; Ὁ μάλιστά. αὗται τοίνυν, ἡ μὲν
 Ἀκροασία καλεῖται, ἡ δὲ Ἀστωτεία, ἡ δὲ
 Ἀπλησία, ἡ δὲ Κολακεία. τί οὐκ ὡς
 ἐσηκασιν αὗται; ὡσεὶ πηροῦσιν ἔφη τοῖς
 ἄλλοις

παρ' αὐτῆς δέσσις· ἐκπύωσθε γὰρ μαγά-
 λαι, καὶ σκληραὶ γίγνον, ὅταν τις αὐ-
 τῇ πισύσῃ· ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς εἶπε
 ὁ παρ' αὐτῶν ἱσηκαῖς, τί βέλε, καὶ
 πίνε καλοῦ; καλοῦ καὶ εἰτοι ἀ-
 πορβούλωτοι· αὐτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐ-
 τῶν, ἀρίπῃ· πῶς οὐκ οὐχ ὁμοίαν ἔ-
 χουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν,
 δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκ-
 τετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκουῦ-
 τες ἔφη χαίρειν, καὶ γὰρ αὐτῶν, οἱ ἐ-
 ληφότες τί παρὰ τῆς τύχης εἰσίν· εἰτοι
 δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτῇν καλοῦσιν·
 οἱ δὲ δοκουῦτες κλαίειν, ἐπὶ τὰς χεῖρας
 ἐκτετακότες, εἰσι παρ' ὧν ἀφείλετο, ἀ-
 δίδωκε παρ' ὧν αὐτοῖς· εἰτοι πάλιν
 καὶ τὴν τύχην αὐτῇν καλοῦσι· τίνα
 οὐκ ὅστιν ἀδίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι ἔτι οἱ
 μὲν

ὥσπερ ὁρᾷς, καὶ τοὺς περὶ τὸν εἰσπο-
 ρφόμενοι, ὡς περὶ τὸν εἰσπο-
 αῖται δὲ κινύουσιν. ὁρᾷ τὸν ἔφω. ἡ
 δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστίν, ἡ ὥσπερ τυ-
 φλή, καὶ μαινομένη τίς ἐστὶ δοκοῦσα, καὶ
 ἐσηκῆα ὅτι λίθου πινὸς σπογγύλου;
 καλεῖται μὲν ἔφη Τύχη. ἐστὶ δὲ ἕκ μόνον
 τυφλή, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ κωφή.
 αὕτη οὐκ ἐστὶν ἔχουσα; περὶ τὸν εἰσπο-
 πανταρχὺν ἔφη, ὅτι παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει
 τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἐτίθει δίδωσι,
 περὶ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται
 περὶ τὸν εἰσπο- ἀ δίδωκε. καὶ ἄλλοις
 δίδωσιν ἐκεῖ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ
 σημεῖον καλῶς μενύει τὴν φύσιν αὐτῆς.
 ποῖον τὸ εἰσπο- ἐγώ; ὅτι ὅτι σπογγύλου
 λίθου ἐσηκεν. εἴτα τί τὸ σημαίνει;
 ὅτι οὐχ ἀσφαλὲς, ἐστὶν βεβαία ἐστὶν ἡ
 παρ'

πάντες πίνουσιν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν πλεῖστον,
 οἱ δὲ ἥττον, ἐπὶ δὲ ἔχ' ὄρας ἐνδον τῆς
 πύλης πληθὺς τι γυναικῶν ἐταίρων παν-
 τοδαπαῖς μορφαὶ ἐχουσῶν; ὄρα. αὗται
 τοίνυν Δόξαι, καὶ Ἐπιθυμίαι, καὶ Ἡδοναὶ
 καλουῦνται. ὅταν οὖν εἰσπορεύῃ ὁ ὄ-
 χλος, ἀναπηδῶσιν αὗται, καὶ συμπλέ-
 κωνται πρὸς ἑκάστην, εἴτα ἀπάγουσι.
 ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς, αἱ μὲν εἰς τὸ
 σώζειν ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ἀπολλύσθαι
 ἔφη τὴν ἀπάτην. ὦ δαίμονες ὡς χαλε-
 πὸν τὸ πόμα λέγεις; καὶ πᾶσαί γε ἔφη
 ἐπαγγέλλονται ὡς ὅτι τὰ βέλπιστα ἄξου-
 σαι, καὶ εἰς βίον ἀδύμονα, καὶ λυσιτε-
 λῆ. οἱ δὲ ἔτι μὲν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλά-
 νον, ὃν πεπώκεσι πρὸς τῆς ἀπάτης, ἔχ' ὄ-
 ρεισκεσι ποῖα ὅτιν ἢ ἀληθινὴ ὁδοῦς,
 ἢ ἐν τῇ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ,
 ὡς αὖτε

δ' εἴ αὐτοῖς ποιῆν, ὡς αὖ εἰσέλθωσιν εἰς
 τὸν βίον, καὶ δ' ἐκινύει ποῖαν ὁδὸν αὐτοὺς
 δ' εἰ βαδίζουσιν, εἰ σωζέσθαι μέλλουσιν ἐν
 τῷ βίῳ. ποῖαν οὖν ὁδὸν κελεύει βα-
 δίζουσιν, ἢ πῶς; ἴφλω ἐγώ. ὁρᾷς εἴπερ
 ᾤδρα τινὲς πύλιν θρόνον τινα κείμενον
 καὶ τὸν τόπον τῆτον, καθ' ὃν εἰσπορεύεται
 ὁ ὄχλος, ἐφ' ᾧ κάθηται γυνὴ πεπλα-
 σμένη τὰ εἶδη, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ
 ἐν τῇ χεὶρ ἔχουσα ποτήριον τί; ὄρεθ',
 ἀλλὰ τίς ὅστις αὕτη ἴφλω. Ἀπάτη κα-
 λῆταί φησιν, ἢ πάντας τοὺς ἀνθρώπους
 πλατῶσα. εἴτα τί ᾤδρα τινὲς αὕτη; τοὺς
 εἰσπορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζει τῇ
 ἐαυτῆς διωυάμει. τῆτο δὲ τί ὅστις τὸ πο-
 τόν; πλαίη ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἴτα τί;
 πίνοντες τῆτο πορθεῖν εἰς τὸν βίον. πό-
 τερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάον, ἢ ἔτι
 πάν-

κοῖς ῥαπεζίταις . κὴ γὰρ ἐκείνοι , ὅταν
 μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον ὡς αὐτὸ τῆς αἰ-
 θεόπων , χαίρει , κὴ ἴδιον νομίζουσιν
 εἶναι . ὅταν δὲ ἀπαυτῶν ᾧ ἀγανακτοῦσι ,
 κὴ δεινὰ οἶον ᾧ πεπονθέναι , οὐ μνημο-
 νόοντες , ὅτι ὅτι τοῦτω ἔλαβον τὰ θέ-
 ματα , ἔφ' ᾧ ἐδὲν κωλύειν , τὸν θέμε-
 ρον πάλιν κομίσασθαι . ἁσάυτως τοί-
 νυν κελύφῃ ἔχον τὸ δαιμόνιον κὴ πρὸς
 τὴν παρ' αὐτῆς δόξιν , κὴ μνημονεύειν , ὅτι
 τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ Τύχη , ὥστε ἂν δέ-
 δωκεν , ἀφελέσαι , καὶ ταχέως πάλιν
 δοῦναι πολλὰ πλάσια , αὐτὴς δὲ μόνον
 ἀφελέσαι , ἂν δέδωκεν , οὐ μόνον δὲ ,
 ἀλλὰ κὴ τὰ πρὸς ὑπάρχοντα . ἂν γὰρ
 διδῶ , κελύφῃ λαμβάνειν παρ' αὐτῆς ,
 κὴ σιωπῶν ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν
 βιβαίαν , καὶ ἀσφαλῆ δόξιν . ποῖον

λίθου σφισγύλου ἐσάναι, ἡὖ καὶ αὖτις
 ὑμῖν εἶπον, ὅτι Τύχη καλεῖ; ὁρῶμεν.
 ταύτη κελεύει εἶπαι μὴ πισδεῖν, ἔβρι-
 βαῖον μηδὲν πισδεῖν, μὴ δὲ ἀσφαλὲς
 ἔχῃν ὅ, τι αὖ παρ' αὐτῆς λάβη τις, μὴ
 δὲ ὡς ἴδια ἡγήσασθαι. εἰ δὲν γὰρ καλύψῃ
 ταῦτα πάλιν ἀφελῆσθαι, καὶ ἑτέρῳ δι-
 δόναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἶωθε ποιῆν.
 ἔστι δὲ ταύτην οὐκ ἔτι αἰτία, κελεύει μὴ
 πρὸς τὰς ἑαυτῆς δόσεις ἢ τοῖς γίγνε-
 σθαι, καὶ μήτε χαίρειν, ὅταν διδῶν,
 μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφελῇ, καὶ μήτε
 φέρον αὐτὴν, μήτε ἐπαμνεῖν. εἰ δὲν γὰρ
 ποιῇ μὴ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῇ, καὶ ὡς
 ἔτυχε πάντα, ὥσπερ πρῶτερον ὑμῖν
 ἔειξα. εἰ δὲ τοῦτο οὐκ, τὸ δαιμόνιον κε-
 λεύει, μὴ θαυμάζεν, ὅ, τι αὖ πρῶτα τῇ
 αὐτῇ, μὴ δὲ γίγνεσθαι ὁμοίως τοῖς κα-
 κοῖς

αὐταὶ εἶσαν πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύ-
 οντες· ἔφη δ'· οὐ γὰρ θέμις δοῦναι εἰσπο-
 ρεύεσθαι πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ
 παιδείᾳ ὡς αὐτὴ διδύσκειν αὐτοῖς· εἴτα
 ὅταν ἡ παιδεία ὡς αὐτὴ λάβῃ, ἀναγκά-
 πτεσιν αὐταὶ πάλιν ἄλλοις ἄξιον·
 ὡς περ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελομέναι,
 πάλιν ἀναγκάμπτεσιν, καὶ ἄλλων π-
 νων γυμίζοντες· (αὐτὰ μὲν δὴ καλῶς
 μοι δοκεῖς εἶπεν ἐξηγήσῃ· ἀλλ' ἐκεί-
 νο ἐδίδωκεν ἡμῖν δεδήλωκας, τί πο-
 ρεύσῃ τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομέ-
 νοις εἰς τὸν βίον ποιῆν· θαρρῆν ἔφη· διὸ
 καὶ ὑμεῖς θαρρῆτε, πάντα γὰρ ἐξηγή-
 σονται, καὶ ἐδίδεν ὡς αὐτὴ λέγει· καλῶς
 λέγεις, εἶπεν ἐγώ· ἐκτείναντες οὖν τὰ χεῖ-
 ρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναικα
 ἐκείνην, ἢ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ὅτι

λος οὐκ ἔστι. ἡ δὲ Ψάδοπαμδεία, ποία
 ὅστιν ἐφίω ἐγώ; εἰς ὅρας τὸν ἕτερον περί-
 βολον ἐκείνον; καὶ μάλα ἐφίω ἐγώ. οὐ-
 κοῦν ἔγωγε περὶ βόλεα περὶ τὴν ἔσο-
 δον γυνή τις ἔσηκεν. ἡ δοκεῖ πάνυ κα-
 θαρά, καὶ δ' ἄτακτος εἶναι; καὶ μάλα. ταύ-
 τῃ τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ εἰκαῖοι τῆς ἀν-
 θρώπων, Παμδείαν καλοῦσιν οὐκ ἔστι
 δὲ. ἀλλὰ Ψάδοπαμδεία ἔφη. οἱ μὲν
 τοι σωζόμενοι ὅποτε βούλωνται εἰς τὴν
 ἀληθινὴν παμδείαν ἡθῆν, ὧς δὲ περὶ
 τὸν περὶ ἀγίγνον. πότερον οὐκ ἄλλη
 ὁδὸς οὐκ ἔστιν ὅτι τὴν ἀληθινὴν παμδείαν
 ἄγρουτα; ἔστιν ἔφη. οὗτοι δὲ οἱ ἀνθρώ-
 ποι οἱ ἔσονται περὶ βόλου ἀνακρίπτον-
 τες, τίνες εἰσίν; οἱ τῆς Ψάδοπαμδείας
 ἔφη ἔρασαι, ἡπατημῖνοι, καὶ οἰόμενοι
 μὴ τῆς ἀληθινῆς παμδείας συνομιλεῖν.
 τίνος

μωρούμενος, εἴτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς
 ἕτερον οἶκον ῥίπτει) εἰς τὴν κακοδαιμο-
 νίαν, καὶ ὥς τὸν λοιπὸν βίον κατασφίβη
 ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, αὐτὸν μὴ μετάνοια
 αὐτοῦ ὅτι τῆς τύχης συνεστήσῃ. εἴτα
 τί γίγνεται; εἰὰν ἡ μετάνοια αὐτοῦ σω-
 στησῇ, ἐξαίρει αὐτὸν ἐκ τῆς κακῶν, καὶ
 σωίσῃσιν αὐτοῦ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπι-
 θυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν
 ἄγουσαν, ἅμα δὲ ἐκ τῆς εἰς τὴν ψευ-
 δοπαιδείαν καλουμένην. εἴτα τί γί-
 γνεται; εἰὰν μὲν φησὶ τὴν δόξαν ταύτην
 προσδέξῃ, τὴν ἄγουσαν αὐτὸν εἰς τὴν
 ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρὴς ὑπὸ αὐ-
 τῆς, σώζει, καὶ μακάριος, καὶ ἀδαι-
 μων γίγνεται ἐν παντί τοῦ βίου, εἰ δὲ μὴ,
 πάλιν πλανᾷ ὑπὸ τῆς ψευδοδοξίας.
 Ὁ Ηεράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἀλ-

θαι, καὶ πάντ' ὅσα τοῦτοισι ᾠδα πλή-
 σια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ὑπολεί-
 πῃ, ᾠδαδίδον τῇ Τιμωρίᾳ. ποία δὲ
 ἔστιν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσω τὴν αὐτῶν ἔφη ὡ-
 σπερ θύειον μικρὸν, καὶ τόπον στενὸν πῖνα,
 καὶ σκοτεινόν; ἐκούῃ καὶ γυναικὶ ἀγχαί,
 καὶ ῥυπαρά, καὶ ῥάκη ἡμφιεσμένα δο-
 κοῦσι σινεῖναι; καὶ μάλα. αὗται τοί-
 νυν ἔφη, ἢ μὲν τὴν μέστιγα ἔχουσα,
 καλεῖ τὴν Τιμωρίαν, ἢ δὲ τὴν κεφαλὴν
 ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, Λύπη. ἢ δὲ τὰς
 ξίχας πύλλουσα ἐαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλ-
 λος ὅστις ὁ παρεστηκὸς αὐταῖς δυσδότης
 τις, καὶ λεπτός, καὶ γυμνός, καὶ μὴ ταῦ-
 τά τις ὁμοία αὐτὰς ἀγχαί, καὶ λεπτή,
 τίς ἔστιν; Ὀδυρμός καλεῖ τὴν ἔφη, ἢ δὲ, ἀ-
 δελφὴ αὐτῶν, Αδυμία. τοῦτοισι νυνὶ
 ᾠδαδίδον, καὶ μὴ τούτων συμβιοῖ τι-
 μωρού-

εὐληφότες τὴν ὥρὰν τῆς τύχης . ἔτα πῆ;
 αἰαπηδῶσι, καὶ συμπλέκον) αὐτοῖς,
 καὶ κολακεύουσιν, καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐταῖς
 μένειν, λέγουσιν ὅτι βίον ἔχουσιν ἡδυνῶν,
 ὅτι ἀπονόν, καὶ χακοπάθειαν ἔχοντα ἐδε-
 μίαν, ἐὰν οὐκ τις περὶ αὐτῶν εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὴν ἡδονήν, μέχρι
 μέγιστος ἡδέϊα δοκεῖ εἶναι ἢ δολοφειβή,
 ἕως αὐτὴν γαργαλίζει τὸν αἰθεροπον, εἴτ'
 οὐκ ἔστιν. ὅταν γὰρ ἀναστήσῃ, ἀφ' αὐτῆς)
 ὅτι οὐκ ἦσθιεν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς κατε-
 στίετο, καὶ ὑβρίζειτο. διὸ καὶ ὅταν, ἀνα-
 λώσῃ πάντα, ὅτα ἔλαβε ὥρὰν τῆς τύ-
 χης, ἀναδικάζει) ταύταις αἷς γυναιξὶ
 δουλεύειν, καὶ πάντ' ὑπομένειν, ὅτι ἀ-
 ρχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἐνεκεν ταύτων ὅτα
 ὅτι βλαβερά. οἷον, ἀποστερεῖν, ἱερο-
 συλεῖν, ὀπιορκεῖν, περὶ δίδοναι, ληϊζε-
 σθαι,

Η^ν πῦρ ταμοῖσι πύθοιτο. ν. 1.
 Οὐ γὰρ αἶσος ἐγὼ
 Ως ὄφελον. πολλοί
 Ὑστατον ἦμαρ ἄγε
 Εἴπου καὶ ἀποδίη
 Ἐν ᾧ τὸ δ' αἰάζω
 Καὶ προταμοῖσι πύ

παρ' αὐτῆς δέσσις· ἐκπύωσθε γὰρ μεγά-
 λαι, καὶ σκληραὶ γίγνον, ὅταν τις αὐ-
 τῇ πιδύσῃ. ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς εἶδε
 ὁ πόρ' αὐτὴν ἐσηκαῖς, τί βέλε, καὶ
 τίνος καλοῦ; καλοῦ καὶ εἰ τοιαῦ-
 τ' ἐροβούλωτο. αὐτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐ-
 τῶν, ἀρίπτη. πῶς οὐκ οὐχ ὁμοίαν ἔ-
 χουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν,
 δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκ-
 τετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκοῦ-
 ντες ἔφη χαίρειν, καὶ γὰρ αὐτῶν, οἱ ἐ-
 ληφότες τί ποτ' αὐτῆς τύχης εἰσίν. εἰ τοι
 δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσιν.
 οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, ἐπὶ τὰς χεῖρας
 ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο, ἀ-
 δίδωκε ποτέ τι αὐτοῖς. εἰ τοι πάλιν
 καὶ αὐτὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσι. τίνα
 οὐκ ὅστιν ἀδίδωκε αὐτοῖς, ὅτι ἔτι οἱ
 μὲν

ὥσπερ ὁρᾷς, καὶ τοὺς περὶ τὸν εἰσπο-
 ρυόμενοις, ὡς πειράζοντας, ὅπῃ αὐ-
 τῶνται δεικνύουσιν. ὁρᾷ τὸν ἔφελον. ἡ
 δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστίν, ἡ ὥσπερ τυ-
 φλή, καὶ μαινομένη τίς ἐστὶ δοκοῦσα, καὶ
 ἐσηκῆα ὅτι λίθου πινὸς σρογγύλου;
 καλεῖται μὲν ἔφη Τύχη. ἔστι δὲ ἐ μόνον
 τυφλή, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ κωφή.
 αὕτη οὐκ ἐπὶ τὸν ἔργον ἔχει; περὶ πορεύεται
 πανταχοῦ ἔφη, ὅτι παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει
 τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἐτέροις δίδωσι,
 περὶ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται
 πάντα καὶ αὐτὴ δίδωκε. καὶ ἄλλοις
 δίδωσιν εἰκῆ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ
 σημεῖον καλῶς μενύει τὴν φύσιν αὐτῆς.
 ποῖον τὸ ἐφελον ἐγώ; ὅτι ἐπὶ σρογγύλου
 λίθου ἐσηκεν. εἴτα τί τὸ σημαίνει;
 ἐπὶ οὐχ ἀσφαλῆς, ἐπὶ βεβαία ἐστὶν ἡ
 παρ'

πάντες πίνουσιν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν πλεῖστον,
 οἱ δὲ ἥττον, ἐπὶ δὲ ἔχ' ὄρας ἐνδον τῆς
 πύλης πληθὺς τι γυναικῶν ἐταίρων παν-
 τοδαπὰς μορφαὶς ἐχουσῶν; ὁρῶ. αὗται
 τοίνυν Δόξαι, καὶ Ἐπιθυμία, καὶ Ἡδοναὶ
 καλουῦν. ὅταν οὖν εἰσπορεύῃ ὁ ὄ-
 χλος, ἀναπηδῶσιν αὗται, καὶ συμπλέ-
 κωνται πρὸς ἕκαστον, εἴτα ἀπάγουσι.
 ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς, αἱ μὲν εἰς τὸ
 σώζειν ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ὑπόλλυσθαι
 δεῖν τὴν ἀπότλην. ὦ δαίμονιες ὡς χαλε-
 πὸν τὸ πόμα λέγεις; καὶ πᾶσαι γὰρ ἔφη
 ἐπαγγέλλονται ὡς ὅτι τὰ βέλπιστα ἄξυσ-
 σαι, καὶ εἰς βίον εὐδαιμόνα, καὶ λυσίτε-
 λῃ. οἱ δὲ δεῖν τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν πλά-
 νον, ὃν πεπώκασιν ὡς τῆς ἀπάτης, ἔχ' ἑ-
 ρείσκεσι ποία ὅτιν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς,
 ἢ ἐν τῇ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ,
 ὧσιν

δ' αὖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὥς αὖ εἰσέλθωσιν εἰς
 τὸν βίον, καὶ δ' ἐκινύει ποῖαν ὁδὸν αὐτοὺς
 δ' αὖ βαδίζειν, εἰ σὺ ζεῖσθαι μέλλουσιν ἐν
 τῷ βίῳ. ποῖαν οὐκ ὁδὸν κελεύει βα-
 δίζειν, ἢ πῶς; ἴφλω ἐγώ. ὁρᾷς εἴπε-
 ρ' ὦ Τρώϊε, πύλῳ θρόνον τινα κείμενον
 καὶ τὸν τόπον τῆτον, καθ' ὃν εἰσπορεύει
 ὁ ὄχλος, ἐφ' ἧς κἀθήνη γυνὴ πεπλα-
 σμένη τῷ εἶθει, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ
 ἐν τῇ χεὶρ ἔχουσα ποτήριον τί; ὄρθω,
 ἀλλὰ τίς ὅστις αὐτὴ ἴφλω. Ἀπάτη κα-
 λῆταί φησιν, ἢ πάντας τοὺς ἀνθρώπους
 πλατῶσα. εἴτα τί φεράτῃς αὐτῇ; τοὺς
 εἰσπορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζεις τῇ
 ἑαυτῆς δυνάμει. τί το δὲ τί ὅστις τὸ πο-
 τὸν; πλάγη ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἴτα τί;
 πτόντες τί το πορεύοντες εἰς τὸν βίον. πό-
 τερον οὐκ πάντες πίνουσιν τὸν πλάγον, ἢ ἔτι
 πάν-

τὴ παρ' βίῳ . ὑμεῖς οὐκ ᾤχεσθε, ἢ
 μὴ ἀκούετε . ὦ Ἡράκλεις, ὡς εἰς
 μέγα λυγρὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας
 ἡμᾶς, ἐταῦθ' ἔτας ἔχῃ . ἀλλ' ἔστιν ἔφη
 ἔτας ἔχοντα . οὐκ' αὖ φθάνοις Τόινυ διη-
 γούμενος, ὡς ἡμῶν προσεζόντων οὐ
 παρίεργος, ἐπέπερ κὺ τὸ ἐπιτίμιον τοῖς
 τὸν ὄσιν . ἀναλαβὼν οὐκ ῥά βδον πινά,
 κὺ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, ὁρᾷ
 ἔφη τὸν πείβον τῆτον ; ὁρᾷ . τὸ
 πρῶτον δ' αἰεὶ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλῶς
 ὁ πέπος ὁδὸς Βίος . καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς
 ὁ πρὸς τὴν πύλιν ἐφιστῶς οἱ μέλλον-
 τες εἰσπορεύεσθαι εἰς τὸν βίον, ἔτι εἰ-
 σιν . ὁ δὲ γέρον ὁ ἄνω ἐσηκὼς ἔχων χάρ-
 τιν πινά ἐν τῇ χεὶ . κὺ τῇ ἐτέρᾳ ὥσπερ
 δεικνύων τί, ὁδὸς Δάμων καλεῖται .
 πρὸς αὐτὴν δὲ τοῖς εἰσπορευμένοις, τί

τοι, κακῶς βιώσαθε. ἔστι γὰρ ἡ ἐξηγή-
 σις, εἰκοῦα τὰ τῆς σφίγγος ἀνίγμῃ,
 ὃ ἐκείνη περὶβάλλετο τοῖς ἀνθρώποις.
 εἰ μὲν οὖν αὐτὸ συνίη τις, ἐσώζετο, εἰ
 δὲ μὴ συνίη, ἀπόλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγ-
 γός. ὡς αὐτὰς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως
 ταύτης. ἡ γὰρ ἀφορμὴ τοῖς ἀνθρώποις,
 σφίγγ' ὅστιν. ἀνίττεται δὲ καὶ τὰδε. τί ἀ-
 γασθὲν, τί κακὸν, τί ἔστι ἀγασθὲν, οὐτὶ
 κακὸν ὅστιν ἐν τῷ βίῳ. Ταῦτ' οὖν εἰ μὴ
 τις συνίη ἀπόλλυται ὑπὸ αὐτῆς ἐκ ἐσά-
 παξ, ἡσπερ ὁ ὑπὸ τῆς σφίγγος κατα-
 βροθεὶς ἀπέθνησκεν, ἀλλὰ καὶ μικρὸν
 ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθέρει, καθά-
 περ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ πᾶσι διδόμενοι.
 αὐτὸ δὲ τις γινῶ, αἰσθάνεται ἢ μὲν ἀφορ-
 μὴ ἀπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται, καὶ
 μακάριος, καὶ ἀδαιμόνων γίγνεται ἐν παι-
 τὶ τῷ

ἱερὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε πρὸς
 κρήνη. πότερον οὐκ ἔφην ἐγὼ, καὶ αὐτὸν
 τὸν ἄνδρα γινώσκεις ἰσχυρῶς { καὶ ἐ-
 θαύμασά γε ἔφη αὐτὸν πολὺν χρόνον. /
 νεώτερος γὰρ ὢν, πολλὰ, καὶ σπεδαία
 διελέγετο, καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθο-
 λογίας, / πολλὰκις αὐτὸς ἠκηκόειν διε-
 ξιόντος. περὶ τοῦτο τοίνυν ἔφην ἐγὼ,
 εἰ μὴ τίς σοι μεγάλη ἀχαλμία τυγχάνῃ
 αὔσαι, διήγησά μοι. πάντῃ γὰρ ἔπιθυ-
 μοῦμαι ἀκοῦσαι, τί ποτέ ὅστις ὁ μῦθος.
 Οὐδεὶς φθόνος ὡς ξένοι ἔφη, ἀλλὰ τοῦτ'
 δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι
 ἔχῃ ἡ ἐξήγησις. οἶόν τι ἔφην ἐγὼ. ὅτι εἰ-
 μὲν περὶ ταύτης ἔφη, ἔσσωσεν τὰ λει-
 γρόμενα, φρόνιμοι, καὶ βίβλαιοι ἔσσω-
 σθε. εἰ δὲ μὴ, ἄφρονες, καὶ χακοδαί-
 μονες, ἔσπερον, καὶ ἀμαθὲς γλυόμε-

ὅπῃ τὲ πρῶτον περιβόλου. πρὸς δὲ
 τῇ πύλῃ, ὄχλος ἐδοκίμῃ ἡμῖν πολὺ ἐφε-
 σάνα. ἔνδον δὲ τὲ περιβόλου, πλήθος
 πεισματικῶν ἐωρεῖτο. ὅπῃ δὲ τῆς εἰσόδου
 τὲ πρῶτον πυλῶνος, καὶ περιβολῆς,
 γέγονεν τις ἐστὼς, ἔμφρασιν ἐποίησεν ὡς περ-
 σάτων πρὸς εἰσιόντι ὄχλῳ. ἄπορρῶ-
 των δὲ ἡμῶν πρὸς τῆς μυθολογίας πρὸς
 ἀλλήλους πολὺ χρόνον, περὶ βύτης τις
 παρεστὼς, εἰδὼν δεινὸν πάχετε ὡς ξένοι,
 εἶπεν, ἄπορρῶντες πρὸς τῆς γραφῆς ταύ-
 της. οὐ γὰρ ἔτι ἐπιχωρίων πολλοὶ ἴσασιν
 τίποτε αὕτη ἡ μυθολογία διώκετο. ἐ-
 δὲ γὰρ ὅτι πολιτικὸν ἀνάθημα, γὰρ
 ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο,
 αὐτὸς ἔμφρασιν, καὶ δεινὸς πρὸς σοφίαν,
 λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ περὶ θαυροποιίαν, ὅς
 παρμινίδειον ἐσηλωκὼς βίαν. ὅς τοι, ἔ-

Κ Ε Β Η Τ Ο ³ Σ

ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.

α 2 β 2 γ 2

Τυγχάνομεν πατρίων-
τες ἐν τῷ τῷ κρήναις
ραῖ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ
ἄλλα ἀναθήματα ἐπι-
ωροῦμεν, | ἐπέκειτο δὲ

ἡ Πίναξ τις ἑμπεροῦσε τῷ νέῳ | ἐν ᾧ ἡ
γραφὴ τις ξένη, ἡ μύθοις ἔχουσα ἰδίους,
ὧς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν πίνδι,
καὶ πότι ἦσαν. | οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει
ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, ὅτε στρατόπε-
δον καὶ ἀλλὰ παρὰ βόλους ἡμῶν ἐν αὐτῷ, ἑ-
χων ἐπέροις παρὰ βόλους δύο | τὸν μὲν
μαίζω, τὸν δὲ, ἡγὰρ τῷ, ἡμῶν δὲ καὶ πύλη
α 2 β 2 γ 2

ΚΕΒΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ ²
ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS
THEBANI
TABVLA.

*Ad Vsum Scholarum Collegij Ro-
mani Societatis IESV.*

R O M Æ,
Apud Bartholomæum Zannettum . 1613.

SVPERIORVM PERMISSV.